

Çocuk ve Ay Baykuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Ay Baykuşu

Ebru Mina TOMURCUK

Leo sıcak kahverengi tenli, kıvrıkcık siyah saçlı ve minik bir aralığı olan bir gülümsemeye sahip bir çocuktur. En çok soru sormayı severdi. Yıldızlar neden parlar? Ay gündüzleri nereye gider? Bir gece küçük teleskopundan baktı ve ayda bir bahçe gördü. "Onu görmeliyim!" diye fısıldadı.

Leo kırmızı spor ayakkabılarını giydi ve bez çantasını kaptı. Karton bir kutudan ve hayal gücünden yapılmış bir roketle bindi. Vın! Bulutların ve kuşların yanından uçup doğruca aya gitti. İndiğinde gümüş çiçekler ve parlayan mantarlarla dolu bir bahçe buldu. "Vay canına!" diye soluk soluğa kaldı. "Ayda bir bahçe!"

Bahçenin ortasında gümüş-beyaz tüylü ve kocaman altın gözlü tombul bir baykuş oturuyordu. Boynundaki bir ipe asılı küçük pirinç bir teleskop tılsımı vardı. "Merhaba," dedi baykuş yumuşak bir sesle. "Ben Ay Baykuşu'yum. Buraya kadar gelmek için çok meraklı olmalısın." Leo başını salladı. "O kadar çok sorum var ki!"

Ay Baykuşu yavaşça gözlerini kırptı. "Sorular en güzel hazine türüdür," dedi. "Gel, sana harika bir şey göstereceğim." Baykuş, Leo'yu esintide çınlayan ay çiçeklerinin yanından geçirdi. Dev bir balon gibi kubbesi olan pırıl pırıl bir binaya varana kadar yürüdüler. "O da ne?" diye sordu Leo.

"Orası benim gözlememim," dedi Ay Baykuşu. "Yıldızlar ve sırlarla dolu." Leo'nun kocaman koyu kahverengi gözleri faltaşı gibi açıldı. İçeride gözlemevi minik ışıklarla parlıyordu. Cam kavanozlarda yıldızlar yüzüyordu ve büyük bir teleskop gökyüzüne çevrilmişti. Leo'nun yuvarlak yanakları heyecanla kızardı. "Her şeye bakabilir miyiz?" diye sordu.

Baykuş gülümsedi. "Her şeye bakabiliriz, ama önce bir soru. Ne bilmek istiyorsun?" Leo derin derin düşündü. "Ay neden şekil değiştirir?" Baykuş ay ve güneşin bir maketini gösterdi. "Ay aslında değişmez. Biz sadece güneş tarafından aydınlatılan farklı kısımlarını görürüz." Leo başını salladı, çilleri kırıştı. "Aa! Tıpkı bir el feneri gibi!"

Sonra baykuş Leo'ya parıldayan yıldızlarla dolu bir kavanoz gösterdi. "Yıldızlar neden parlar?" diye sordu Leo. Baykuş açıkladı: "Aslında parlamazlar. Dünya'nın etrafındaki hava, ışıkları gözlerine ulaştırken titretir." Leo parmaklarını titretmeyi denedi. "Yani hava sallanan bir pencere gibi!" Baykuş yumuşakça öttü. "Aynen!"

Kubbenin tepesine çıkan sarmal bir merdivenden tırmandılar. Kocaman bir teleskop koyu mavi gökyüzüne çevrilmişti. "Şu parlak yıldız da ne?" diye sordu Leo. "O bir yıldız değil," dedi baykuş. "Jüpiter adında bir gezegen." Leo daha da yaklaştı. "Onu görebilir miyim?" Baykuş teleskopu ayarladı. "Bak." Leo çizgiler ve büyük kırmızı bir leke gördü. "Dev bir bilye gibi!"

Baykuş Leo'ya gökyüzünün bir haritasını gösterdi. "Her yıldızın bir hikâyesi vardır," dedi. "Şu gruba Büyük Ayı denir. Bir kaşığa benzer." Leo parmağıyla yıldızları takip etti. "Neden ona ayı deniyor?" Baykuş ona yollarını bulmak için yıldızları kullanan eski yolculardan bahsetti. "Yani yıldızlar bir harita gibi!" dedi Leo.

Leo'nun daha çok sorusu vardı. "Ay neden yapılmış?" "Taş ve tozdan," dedi baykuş. "Ama nereye bakacağını bilersen büyüden de." Leo kıkırdadı. "Gerçekten büyü var mı?" Baykuşun altın gözleri parladı. "Merak büyüdür. Soruları keşiflere dönüştürür." Leo bunu düşündü. Sonra sordu: "Bir soru daha sorabilir miyim?"

Baykuş başını salladı. "Elbette." Leo baykuşun boynundaki teleskop tılsımına baktı. "Onu neden takıyorsun?" Baykuş ona usulca dokundu. "Bana her zaman daha yakından bakmayı hatırlatır. Bilge baykuşlar bile yeni şeyler öğrenebilir." Leo aralıklı gülümsemesiyle gülümsedi. "Yani sen bile meraklısın?" "Her gün," dedi baykuş.

Birden kavanozdaki küçük bir yıldız titredi ve söndü. "Olamaz!" dedi Leo. "Ne oldu?" Baykuş açıkladı: "Bazen bir yıldızın parlamak için biraz yardıma ihtiyacı olur." Leo evde gece lambasını nasıl tamir ettiğini hatırladı. "Belki yeni bir pile ihtiyacı vardır?" Baykuş kıkırdadı. "Pil değil. Bir dilek." İkisi de bir dilek tuttular ve yıldız yeniden parladı.

Ay Baykuşu Leo'ya çantası için minik yıldız şeklinde bir çıkartma verdi. "Merakın için," dedi. "Soru sormaya devam et, her zaman cevaplar bulacaksın." Leo baykuşa sarıldı. "Bana her şeyi gösterdiğin için teşekkür ederim." Baykuş yumuşakça öttü. "Gökyüzü keşfetmen için senin. Sadece yukarı bakmayı unutma."

Leo karton roketine geri tırmandı. "Seni tekrar göreceğim miyim?" diye sordu. "Aya her baktığımda," dedi baykuş, "ben burada olacağım." Leo el sallayarak vedalaştı ve bulutların ve kuşların yanından eve uçtu. Bahçesine indiğinde ay hâlâ parlıyordu. Ona el salladı.

Ertesi sabah Leo herkese macerasını anlattı. "Ayda bir baykuşla tanıştım!" dedi. Arkadaşları güldüler ama Leo aldırmadı. Bunun doğru olduğunu biliyordu. Onlara yıldız çıkartmasını gösterdi ve öğrendiği her şeyi anlattı. "Meraklı olmak en güzeli!" dedi. Ve baykuşun ona öğrettiği gibi soru sormaya devam etti.

O geceden sonra Leo her akşam aya baktı. Yeni sorular sordu ve yeni cevaplar buldu. Bazen yıldızlarda Ay Baykuşu'nun göz kırpmasını gördü. Ve bir yerde, gümüş çiçeklerden bir bahçede, bilge bir baykuşun onu kolladığını, bir sonraki ziyaretine hazır olduğunu biliyordu. Merak onun dünyasını daha büyük ve daha parlak yapmıştı.